

18-11-2025 ОРӨРОС ТРИТНГ НХОС ПЛ. В'

18-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΠΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

† Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

Ἰησοῦς ὁ Χρῆστος ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ

[illegible]

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

6. Θ ε ο ς Κ υ ρ ι ο ς και ε π ε φ α ν ε ν η μ ι ν

6. ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ς ο ε ρ χ ο μ ε ν ο ς ε ν ο νο

6. μ α τ ι Κ υ ρ ι ο υ

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

Ἦχος Δι

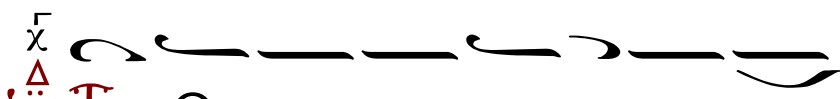
Οἱ Μαρτυρες σου Κυριε εν τη
αβλυσσειαυτων στεφανουςεκομισαντο
τηςαφθαρσιαςεκ σου του Θεου ου ημων
σχοντες γαρ την ισχυν σου τους τυραν
νους και θειλον εθραυσαν και δαιμονων
τα ανισχυρα θρααση αυτωνταις ι
κεσαις Χριστε ο Θεος σωσοντας ψυ
χας ημων

Δόξα... (Τό ως ἄνω)

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας, καὶ τῇ Τρίτῃ πρωΐ.
Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος δ'.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς, νῦν προσδράμωμεν,
ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν
μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα
βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα, σπεῦσον
ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ
ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ
μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἦχος Δι

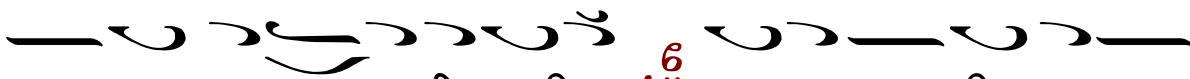
Καὶ νῦν...
Τῇ Θεοτοκῷ ἐκτενῶς
νῦν προσδράμωμεν ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπει
νοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ κρα
ζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς Δέσποινα βο
ήθησον ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα
σπεῦσον ἀπολλύμεθα ὑποπλήθους

πται σμα των ^{6.}μη α πο στρε ψης σουσ δου
λους κε νους ^{Δ.}σε γαρ και μο νην ελ πι δα κε
κτη η με θα ^{7.}α ^{Δ.}α

ματο Ἀ γιον ε λε ε η σον με

Στιχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν
τόπον ὃν διέθου, ὅταν καθίσῃς Ἐλεῆμον, κρίσιν
δικαίαν ποιῆσαι, μὴ δημοσιεύσης μου τὰ
κεκρυμμένα, μηδὲ κατασχύνης με ἐνώπιον τῶν
Ἀγγέλων, ἀλλὰ φεῖσαί μου ὁ Θεός, καὶ ἐλέησόν
με.

  Εἰς την κοι λα δα του ου κλαυ μω νος
 τον το πον ο ον δι ε θου οταν κα θι σης Ε
 λε η μον κρι σιν δι και αν ποι η η σαι
 μη δη μο σι ευ σης μου τα κε ε κρυμ με να
  μη δε κα ται σχυ νης με + ε νω πι ον τω ων
 Αγγε λων αλ λα φει σαι μου ο Θε ος και ε

λε ε η σον με

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον
Ἦχος πλ. β' . Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἄνευ μητρὸς
γεννηθέντα, Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἐπ'
ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἐκύησας σεσαρκωμένον,
ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων σου Θεοκυῆτορ ἄνευ ἀνδρός,
ὄν αἵτησαι δωρήσασθαι ἡμῖν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν
πρὸ τοῦ τέλους.

*Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Ἑτέρα Καθίσματα*

Ελέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης
γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν
ἱκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ
προσφέρομεν· Ἐλέησον ἡμᾶς.

λε η σον η μας Κυ ρι ε ε λε η
σον η μας πα σης γαρ α πο λο γι ας α
πο ρου ουν τες ταυ την σοι την ι κε σι αν
ως Δε σπό τη οι α μαρ τω λοι προ σφε ρο

παντες εργα χειρων σου και το ο νο
μα σου ε πι κεκλημεθα

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Ελπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε
Παρθένε, τὴν σὴν καὶ μόνην φοβεράν
προστασίαν αἰτοῦμεν, σπλαγχνίσθητι εἰς
ἀπροστάτευτον λαόν, δυσώπησον τὸν ἐλεήμονα
Θεόν, ῥυσθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ἐκ πάσης
ἀπειλῆς, μόνη εὐλογημένη.

Ελπίς του κο σμου α γα θη
το κε Παρ θε ε ε νε την σην και μο νην
φο βε ραν προ στα σι ι αν αι του μεν

σπλαγχνι ι ι σθη τι εις α προστατευ
τον λα ον δυσωπησον τον ε λε
η μονα Θε ον ρυσθηναι τας ψυχας η

μῶν ἐκ πασης ἀπειλης μονη εὐ λο γη με νη

Ⲅ

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν, ἕτερα

Ⲥ

Ἦχος πλ. β'

Ἐλπίς τοῦ κόσμου

Ζωῆς ὡς ἔδειξας ὁδοὺς, τοῖς λαοῖς Ἰωάννη, βοῶν· Εὐθύνετε ὑμῶν τὰς καρδίας Κυρίῳ, διάσωσον πολυαμάρτητον ψυχήν, κατάνυξον πεπωρωμένον λογισμόν, καὶ ῥῦσαι κολάσεως μελλούσης σαῖς εὐχαῖς, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος.

Μαρτυρικὸν

Ἦχος πλ. β' .

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἀθλητικαὶ ἐνστάσεις ἐπὶ τῷ σκάμματι, τυραννικαὶ αἰκίσεις ἐπὶ τοὺς Μάρτυρας, καὶ ἴσταντο χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων, βραβεῖα κατέχοντες τῆς νίκης, ἐξέστησαν τυράννους, καὶ Βασιλεῖς οἱ σοφοί, καθεῖλον τὸν Βελίαρ, ὁμολογία Χριστοῦ, ὁ ἐνισχύσας αὐτούς, Κύριε δόξα σοι

 Ἀ ᾠ λη τι και εν στα α α σεις ε πι
 τω σκα μα τι τυ ραν νι και αι κι ι ι
 σεις ε πι τους Μαρ τυ ρας και ι σταν το χο
 ροι των Ἀ σω μα των βρα βει α κα τε χον τε
 ες της νι κης ε ξε στη σαν τυ ραν νους και Βα
 σι λεις οι σο φοι κα ᾤ λον τον Βε λι αρ ο
 μο λο γι α Χρι στου ο ε νι σχυ σας αυ
 τους Κυ υ ρι ε δο ξα σοι οι

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Πολλὰ τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν Θεοτόκε
 πταισμάτων, πρὸς σὲ κατέφυγον Ἀγνή,
 σωτηρίας δεόμενος. Ἐπίσκεψαι τὴν ἀσθενοῦσάν
 μου ψυχὴν, καὶ αἶτησαι τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ
 ἡμῶν, δοθῆναί μοι τὴν ἄφεσιν, ὧν ἔπραξα
 δεινῶν, μόνη εὐλογημένη.

Πολλα τα πληθι των εμων Θεο το κε
επται σμα των ^{6.} προς σε κα τε φυγον Α
γνη σωτη ρι ι ι ας δε ο μενος ^{6.} ε πι
ι ι σκεψαι την α σθε νου σαν μου ψυχην
και αι τησαι τω Υι ω σου και Θε ω ημων
^{6.} δο θη ναι μοι την α φεσινων επραξαδαι
νων μονη ευ λο ο γη με νη ^{6.}

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Κανὼν Κατανυκτικὸς
ᾠδὴ α΄ . Ἦχος πλ. β΄
Ὁ Εἰρμὸς

Βοηθὸς καὶ σκεπαστῆς, ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω αὐτόν, Θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λυτρωτά μου Ἰησοῦ, ὡς ἐλυτρώσω πολλῶν πταισμάτων, Πόρνην τὴν ποτέ, μεταγνοῦσαν καλῶς, καὶ με δυσωπῶ σε, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν, ὡς ἐλεήμων λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Υποπλέων Ἰησοῦ, ἐν ματαιότητι διανοίας, βίου τὸ δεινόν, τοῦτο πέλαγος, φεῦ! Πολλοῖς ναυαγίοις, περιέπεσα, ἐξ ὧν, ἀπολυτρώσας σῶσόν με.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡφθης πύλη τῆς ζωῆς, θανάτου πύλας τῷ τοκετῷ σου, λύσασα Ἀγνή, ὠφθης γῇ ἐκλεκτῇ, δι' ἧς ἀνυψώθη, ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς, τὸ τῶν ἀνθρώπων φύραμα.

Ἐπερος κανὼν τοῦ Τιμίου Προδρόμου,

Ὡδὴ α'

Ὁ αἰσθητὸς Φαραώ,

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγγελος θεῖος τὴν σὴν, γέννησιν Ἄγγελε Θεοῦ, προμηνύει τῷ Πατρί, μεθ' οὗ ἡμῶν μνημόνευε, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος, ἅγιε Πρόδρομε.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βλαστὸς ὑπάρχων τερπνός, ἐρήμου Πρόδρομε Χριστοῦ, ἐν ἐμοὶ τὴν ἀπαύστως, βλαστάνουσαν ἀμέλειαν, ἐκ ῥιζῶν ἀνασπάσας, μετανοίας προσφέρειν με, καρποὺς εὐόδωσον.

Στίχ. Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γαστήρ στειρεύουσά σε, καρπογονεῖ πανευκλεῶς, γονίμους καρδίας, τὰς πρὶν ἀκάρπους δείξαντα, ἀλλὰ πίστει βοῶ σοι· Βαπτιστὰ τοὺς ἀκάρπους μου, λογισμοὺς ἔκτιλον.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δόλω ἀπαύστως ὁ ἐχθρός, θηρεύει με ὁ
πονηρός, τῆς αὐτοῦ με ἐνέδρας, Πανάμωμε
ἐξάρπασον, καὶ ποιεῖν τοῦ Δεσπότη, Θεοτόκε
εὐόδωσον, μόνον τὸ θέλημα.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος
Ὡδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'.
Ἀρματηλάτην Φαραὼν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς αἰωνίου βασιλείας Ἐνδοξε, τὸ
καθαρώτατον, χοροβατῶν πλάτος, ἀπὸ πάσης
θλίψεως, καὶ πειρασμῶν στενώσεως, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε σῶσον, ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας,
τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος, καὶ
πύργος ἄσειστος, ἀναδειχθεὶς Πλάτων, πᾶσαν
ἀγριότητα, τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας, καὶ τὰς
τῶν ἀλγηδόνων, στενοχωρίας ὑπήνεγκας, θείᾳ
πλατυνόμενος χάριτι.

Δόξα...

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν, τὸ τῆς
νεκρώσεως, καὶ τῆς φθορᾶς πάχος, διὰ τῆς
ἀθλήσεως, ἀπετινάξω Πάνσοφε, καὶ τὸν τῆς
ἀφθαρσίας, χιτῶνα περιβαλλόμενος, χαίρων τῷ
Δεσπότη παρίστασαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Γεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ

συναΐδιον, μονογενῇ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν
γεγέννηκας, εὐλογημένη Πάναγνε, Θεοτόκον· διὸ
σε, ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν, καὶ
πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

Κανὼν Κατανυκτικὸς,
Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ. β΄
Ὁ Εἰρμὸς

Στερέωσον Κύριε, ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, ὅτι μόνος ἅγιος, ὑπάρχεις καὶ Κύριος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰλέω σου ὄμματι, ἡνίκα μέλλω ἐνώπιόν σου, παραστῆναί τε καὶ κρίνεσθαι, πρόσβλεψόν μοι μόνε, εὐδιάλλακτε Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στενάζοντα δέξαι με, ὡς τὸν Τελώνην ψυχῆς ἐκ βάθους, καὶ μετάνοιάν μοι δώρησαι, ἁμαρτίας πάσης με, Σωτὴρ ἀπαλλάττουσαν.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνέλαβες Ἀχραντε, τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· διὰ τοῦτο ἱκετεύω σε, Λύτρωσαί με πάσης, συνεχούσης κολάσεως.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, Ὡδὴ γ'
Ἦχος πλ. β'

Ἐν τῇ στερρᾷ τῆς πίστεώς σου πέτρα,

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Επιστροφὴν ὁδοῦ πεπλανημένης, δίδου μοι
νῦν, καὶ ἔκτεινόν μοι χεῖρα, μακάριε Πρόδρομε,
ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, διηνεκῶς θαλαττεύοντι.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ζῶ ἀμελῶς καὶ ἡ τομὴ ἐγγίζει, ταῖς σαῖς
προσευχαῖς, ἀνάνευσίν μοι δίδου, ἀοίδιμε
Πρόδρομε, μὴ ὥς ἄκαρπος εἰς πῦρ,
ἀποπεμφθήσωμαι ἄσβεστον.

Στίχ. Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Η φοβερά ἡμέρα ἐπὶ θύραις, καὶ χαλεπά,
περίκειμαι φορτία, ἐξ ὧν με ἐλάφρωσον, τοῦ
Κυρίου Βαπτιστά, ταῖς καθαραῖς σου δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θρόνος Θεοῦ, ἐδείχθης Θεοτόκε, ἐν ᾧ σαρκὶ
καθίσας, τοῦ ἀρχαίου ἐξήγειρε πτώματος, τοὺς
ἀνθρώπους ἐν φωναῖς, χαριστηρίοις ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ' τοῦ Μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡσπερ ἀνάλγητος πυρός, τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην, καρτερώτατα Παμμάκαρ ὑπέστης, εὐσεβείας προφανῶς, τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος, καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ, πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ, παμμάκαρ ἡγωνισμένος, οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω, καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ, τοὺς αἰεὶ διαμένοντας· καὶ στεφηφόρος ὥφθης, Πλάτων θεόφρον μακάριε.

Δόξα...

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σοῦ ταθέν, τὸ καρτερώτατον σῶμα, κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις, ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς, ὁ τόνος δυναμούμενος, τῷ τοῦ Δεσπότης φίλτρῳ, καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Πύλη φωτὸς φωτιστικαῖς, τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις, λαμπρυνθεῖσα Θεοτόκε ὑπάρχεις· διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς, ὁ Λόγος κατελήλυθε,

καταφωτίζων πάντας, θείῳ φωτὶ τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου
Ὁ Εἰρμὸς . Ὡχος πλ. δ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρα με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

$$\mathfrak{H}\chi_{\alpha}\lambda_{\pi\alpha} \longrightarrow \Gamma^{\alpha}$$
[illegible]

Κάθισμα Ὑψος πλ. δ'
Τὴν Σόφίαν

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει Μάρτυς σοφέ,
πλατυνόμενον πίστει πανευκλεῶς, ἐχθροῦ
ἀπεστένωσας, μηχανὰς καὶ ἡφάνισας, καὶ καλῶς
τελέσας, τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον, Παραδείσου
πλάτος, γηθόμενος ἔφθασας· ὅθεν Ἐκκλησία,
πλατυσμῷ εὐσεβείας, ἀστράπτουσα σήμερον,
ἐορτάζει τὴν μνήμην σου, καὶ βοᾷ σοι Μακάριε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... Ὑψος α'
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Ὺραῖος πεφυκώς, νεανίας Παμμάκαρ,
ἐχθρὸν τὸν παλαιόν, πτερνιστὴν ἐτροπώσω, τοῖς
πόνοις τοῦ σώματος, καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος·
ὅθεν ἅπασα, ἡ Ἐκκλησία συμφώνως, Πλάτων
ἐνδοξε, ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην, Χριστὸν
μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου,
καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων,
εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε,

καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου,
ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων,
φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ὡδὴ στ', τοῦ Μηναίου
Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι·
πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ἦχος λη Γα

Ἰ λ α σ θ η τ ι μ ο ι Σ ω τ η ρ π ο λ λ α ι γ α ρ
α ι α ν ο μ ι α ι μ ο υ κ α ι ε κ β υ θ ο υ τ ω ν κ α κ ω ν
α ν α γ α γ ε δ ε ο μ α ι π ρ ο σ σ ε γ α ρ ε β ο
η σ α κ α ι ε π α α κ ο υ σ ο ν μ ο υ ο Θ ε ο ς
τ η ς σ ω τ η ρ ι α ς μ ο υ ο υ ο υ ο υ ο υ

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος

Ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον

Ἡ ἁγία μνήμη σου, τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει, συγκαλοῦσα ἅπαντας, ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου, ἔνθα νῦν, μέτ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες, ἄσμασι, σὰς ἀριστείας Πλάτων ὑμνοῦμεν, καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· Βαρβάρων ρῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Ὁ Οἶκος

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν ἅπασαν τὴν ματαιότητα, τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα ἠγάπησε λίαν Πλάτων ὁ θεόφρων. Διὸ καὶ ὤφθη πᾶσιν αἰδέσιμος, καὶ ἄγκυρα πίστεως ἐν τῇ πατρίδι, ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς Ἀγκυρα ὑπάρχει. Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη, βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν, καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν ἐν πολέμοις εὕρισκει, καθ' ἐκάστην ἐκβοῶσα πρὸς αὐτόν· Βαρβάρων ρῦσαι τὴν πόλιν σου Ἄγιε.

Συναξάριον

Τῇ ΙΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι

Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.

Ὁγδοάτη δεκάτη τε Πλάτωνα ἄορ
κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχοι

Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, τὸ Ἅγιον νήπιον, ἐρωτηθὲν
παρὰ τοῦ Ἐπάρχου, Ποῖον δεῖ σέβειν Θεόν, καὶ
εἰπόν, Τὸν Χριστόν, ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

Κόλπους Ἀβραὰμ νήπιον λαχὼν ξίφει,
τοῖς Βηθλεὲμ σύνοδρον ὤφθη νηπίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ῥωμανοῦ Διακόνου, τοῦ
Παλαιστίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ζακχαίου, Διακόνου τῆς ἐν Γαδερίοις
Ἐκκλησίας, καὶ Ἀλφαίου.

Στίχοι

Ζακχαῖος ἐκχεῖ πλοῦτον ὁ πρὶν ἡμίση·
Ὁ νῦν δέ, Σωτήρ, αἷμα χεῖ πᾶν ἐκ ξίφους.

Ἀλφαῖε καρτέρησον, εἰ τέμνη κάραν,
Καὶ κλῆρον ἔξεις τὴν ἄτμητον Τριάδα.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Επταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
ιδῶν, τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ
Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰ
Ἄι νοι μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ

νοι μεν τον Κυ ριον

^N
Ἰ
Ἐ πτα πλα σι ως κα μι νον των Χαλ

^Γ
δα ι αι ων ο τυ ραν νος τοις θε ο σε βε ε

σιν εμ μα νως ε ξε καυ σε ^Γ δι ^N να μει δε κρειτ
 το νι πε ρι σω θεν τας του ου τους ι δων ^Γ ^Π ^Γ τω
 Δη μι ουρ γω και Λυ τρω τη αν ε βο α
^Γ ^N ^Γ οι παι δες ευ λο γει τε ι ε ρεις αν υ μνει
 τε λα ος υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι
 ω νας ^Γ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα πλαγίου δ'

Ἦχος λ̣ ϝ̣ Νη

Στίχος α' ^{χ̣} ^{ν̣} ^N

ϝ̣ Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ^ε ^{λ̣} και η γαλ λι α σε το

πνε ευ μαμου ^{χ̣} ^Δ ε πι τω Θε ω τω Σω τη ρι

μου ^{ν̣} ^{ϝ̣}

^N ^{ν̣} ^Δ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ ^{ϝ̣}

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^{ν̣} ^{ϝ̣} την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δ ^{ϝ̣} την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^{ν̣} ^{ϝ̣}

Στίχος β' ^{χ̣} ^{ν̣}

ϝ̣ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι

την τα πει νω σιν της δου λης αυ του Ἀ ι

δου γαρ α πο του νυν Ἀ μα κα ρι ου σι με

πα α α σαι αι γενεαι Ἀ

^N
Ἀ την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Στίχος γ' Ἀ ^N Ὅ τι ε ποι η σε μοι με

γα λει α ο δυ να τος Ἀ και α γι ον

το ο νο μα αυ του Ἀ και το ε λε ος

αυ του ^χεις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

με ενοις αυ τον ^ν

^N
^ν την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ ^Δ

και εν δο ξο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σε ρα φειμ ^ν την α δι α φθο ρως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν ^Δ την ον τως Θε ο

το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν ^ν

Σπύχος ^{δν} ^χ ^N
^ν ^Δ ποι η σε κρα τος εν βρα

χι ο νι αυ του ^Δ δι ε σκορ πι σεν ^Δ υ

πε ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ι ας αυ

των ^ν

^N
 Ἀ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως
 των Σε ρα φειμ Ἀ την α δι α φθο ρως Θε ον
 Λο ο γον τε κου σαν Ἀ την ον τως Θε ο
 το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν Ἀ

Στίχος ε' ἁ^N
 Ἀ Κα θει λε θυ να στας α πο
 θρο νων και υ υ ψω σε τα πει νους Ἀ πει νων
 τας ε νε ε πλη σεν α γα θων Ἀ και πλου
 του ουν τας ε ζα πε στει λε κε νους Ἀ

^N
 Ἀ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ Ἀ
 και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφειμ^ν Ἀ την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν^Δ Ἀ την ον τως Θε ο

το ο κον σεμεγαλυ υ νο ο μεν^ν Ἀ

Στίχος 5' ^χ Ἀ Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ

παι δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ε ε ους⁶ λ

κα θως ε λα λη σε προς τους πα τε ε ρας

η μων^Δ Ἀ τω Α βρα αμ^Δ Ἀ και τω σπερ μα τι

αυ του ε ως αι ω νος^ν Ἀ

^N Ἀ^ν Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ^Δ Ἀ

και εν δο ζο τε ραν α συγκρι ι ι τω ως

των Σεραφειμ^ν Ἀ την α δι α φθορως Θε ον

Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το ο κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

*Εἶτα ψάλλεται
ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος*

Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατῆλθε
μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρος,
γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον,
Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἦχος Νη

τον Θε ου συγ κα τα βασιν ο πως ο Υ

ψιστος ε κων κα τη λ θ ε με χ ρ ι κα ι σ ω μα τ ο ς

Παρ θ ε ν ι κ η ς α πο γ α σ τ ρ ο ς γε νο με

νος αν θ ρ ω π ο ς δι ο τ η ν Α χ ρ α ν τ ο ν Θε

—υυυ+υ—υ—υ—υ—υ—υ—υ—
ο το κοον οι πιστοι οι μεγαλυνο ομεν^ν

^νΗχος ^λπ^Δ Νη

^λ

ξι ον εστιν ως αληθως   μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το κον   την α ει μα

κα ριστον και πα να μω μη τον   και μη τε

ρα του Θε ου η μων   την τι μι ω τε ραν

των Χε ρου βιμ   και εν δο ξο τε ραν α συ γ

κρι τως των Σε ρα φιμ   την α δι α φθο ρως

Θε ον Λο ο γον τε κου σαν   την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγαλυ νο με ε ε εν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ

Τῇ Τρίτῃ:

Ἦχος γ΄.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Τὸν Πρόδρομον Ἰωάννην , καὶ Βαπτιστὴν τοῦ Σωτῆρος, τὸν ἐν Προφήταις Προφήτην, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ θρέμμα, τῆς Ἑλισάβετ τὸν γόνον, ἀνευφημήσωμεν πάντες.

Ἐξαποστειλάριον

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ὅρῶν σου τὸ ἀήττητον, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, ὁ τύραννος πρὸς πλειόνων, βασάνων πείραν ἐχώρει· ὃν καταπτύσας χάριτι, Χριστοῦ ὑπερενήθλησας, μέχρι θανάτου πάνσοφε· διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος, συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτόκion

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γέγονας ὄντως, ἐν ᾧ Πατὴρ ἡὺδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοι Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῶνται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῶμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς

δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὤ, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόστιχα τῶν Αἰώνων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ ΤΩΝ ΑΙΝΩΝ

Κατανυκτικά. Ἦχος πλ. β΄

Τὰ τῆς καρδίας μου τραύματα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτημάτων φυέντα μοι, ἰάτρευσον Σωτήρ, ὁ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρός, καὶ παρέχων τοῖς αἰτουῦσι, πταισμάτων τὴν συγχώρησιν ἀεί, παράσχου μοι δάκρυα μετανοίας, διδούς μοι τὴν λύσιν τῶν ἐγκλημάτων Κύριε, καὶ ἐλέησόν με.

Τα της καρ δι ας μου τραυ μα τα εκ
πολ λων αμαρ τη μα α των φυ εν τα μοι ι
α τρευ σον Σω τηρ ο των ψυ χω ων και σω
μα των ι α τρος πα ρε ε χων τοις αι του
ου σι πται σμα α α των την συγχω ρη σιν αι ει
πα ρα σχου μοι δα κρυ α με ε τα νοι ας
δι δους μοι την λυ σιν των ο φλη μα των Κυ

3
 ρι ε και ε λε ε η σον με 6. Δ

Στίχ. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

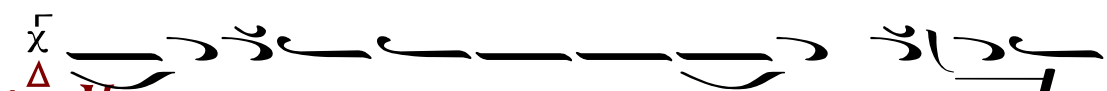
Γυμνὸν με εὐρῶν τῶν ἀρετῶν ὁ ἐχθρός, τῷ βέλει τῆς ἁμαρτίας ἔτρωσεν, ἀλλὰ σὺ ὡς ἰατρός ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, Κύριε καὶ ἐλέησόν με.

Δ Γυ μνον με ευ ρων των α ρε των ο εχ
 θρος Δ τω βε ε λει της α μαρ τι ας ε τρω
 σεν 6. αλ λα συ ως ι ατρος ψυ χων τε και αι
 σω μα των Δ τα τραυ μα τα της ψυ χης μου θε
 ρα πευ σον ο Θε ος και ε λε ε η σον με 6.

Μαρτυρικὸν

Στίχ. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Κύριε, εἰμὴ τοὺς Ἁγίους σου εἶχομεν πρεσβευτάς, καὶ τὴν ἀγαθότητά σου συμπαθοῦσαν ἡμῖν, πῶς ἐτολμῶμεν Σωτὴρ ὑμνῆσαί σε, ὃν εὐλογοῦσιν ἀπαύστως Ἄγγελοι; Καρδιογνώστα, φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κυ ρι ε Ει μη τους Α γι ους σου ει ει

χο μεν πρε σβευ τας και την α γα θο τη

τα σου συμ πα θου σαν ημιν πως ε τολ μω ω

μεν Σω τηρ υ μνησαι σε ον ευ λο γου ου

ου σιν α παυ στως Αγ γε λοι Καρ δι ο γνω

ω ω στα φεισαι των ψυχων η μων

Δόξα... Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμμένος
ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἄγνη Παρθένε Θεοτόκε,
ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ
δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

^M ^Δ
⁶ **Ο**υ δεις προστρεχων ε πι σοι ^Δ κα τη
σχυμ με νος α πο σου εκ πο ρευ ε ται α
^B γνη Παρ θε νε ^M Θε ε ο το κε ⁶ αλλ αι τει ται
^Δ
την χα ριν και λαμ βα νει το δω ρη μα ^Δ προς
^B το συμ φε ρον της αι τη σε ω ⁷ ω ως ^Δ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ γ'**)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον, **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

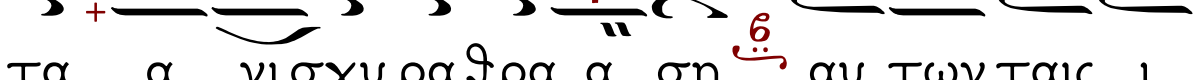
Ἦχος Δ'

 Οἱ Μαρτυρες σου Κυρι εν τη

 α θλησειαυτων στεφανους εκομισαντο

 της αφθαρσις εκ σου του Θεου ου ημων

 σχοντες γαρ την ισχυν σου τους τυραν

 νους καθειλον εθραυσαν και δαιμονων

 τα ανισχυρα θραση αυτωνταις ι

 κεσαις Χριστε ο Θεος σωσοντας ψυ

 χας ημων

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τῇ Τρίτῃ πρωΐ

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ἦχος δ'.

Σὲ μεγαλύνομεν Θεοτόκε, βοῶντες· Σὺ εἶ ἡ βάτος, ἐν ἣ ἀφλέκτως Μωσῆς, κατεῖδεν ὡς φλόγα, τὸ πῦρ τῆς Θεότητος.

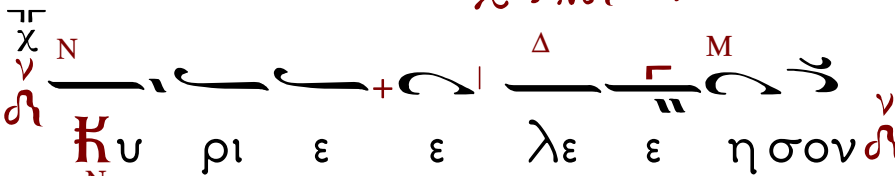
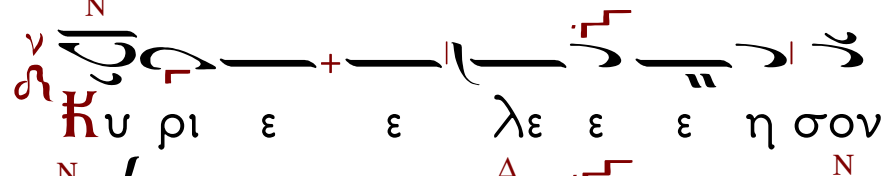
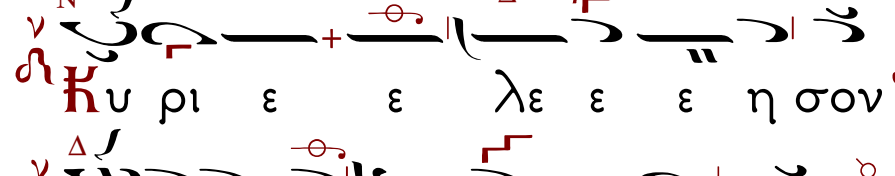
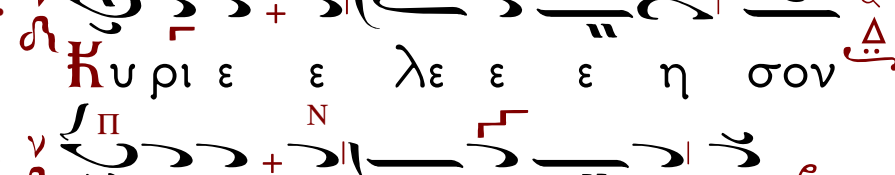
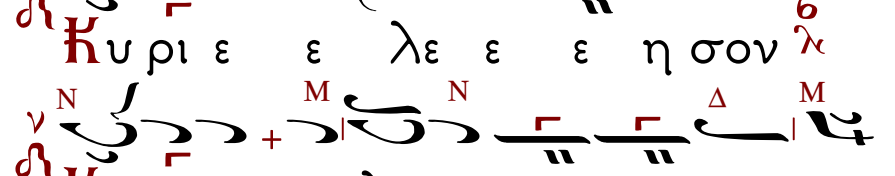
Ἦχος $\text{Δ}^{\text{Ϡ}}$

Δ^{B}
 Δ^{A} **Σ**ε με γα λυ νο μεν Θε ο το κε βο
 Δ^{B}
 Δ^{A} ω ω ω ν τες συ ει η Βα τος εν η α
 Δ^{B}
 Δ^{A} φλε κτως Μω σης κα τει δεν ως φλο γα το
 Δ^{B}
 Δ^{A} πυρ της θε ο τη το ο ος

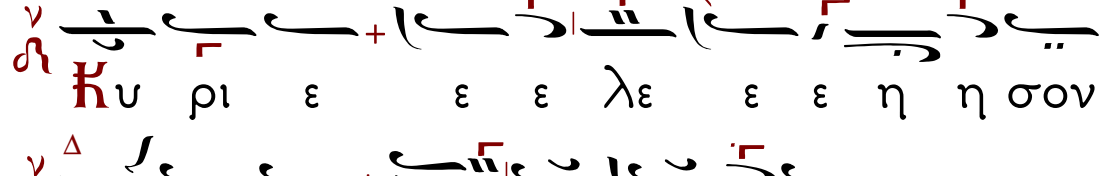
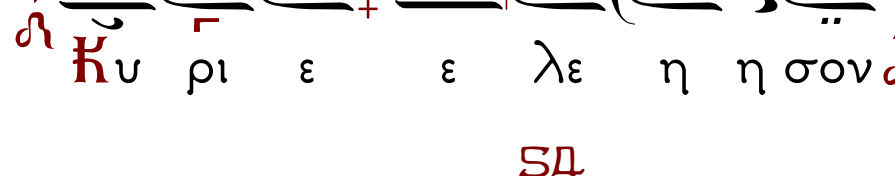
Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

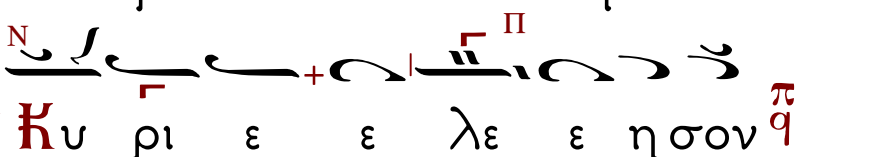
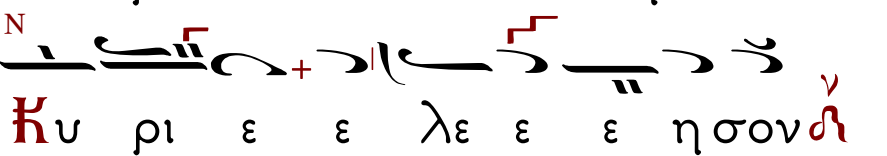
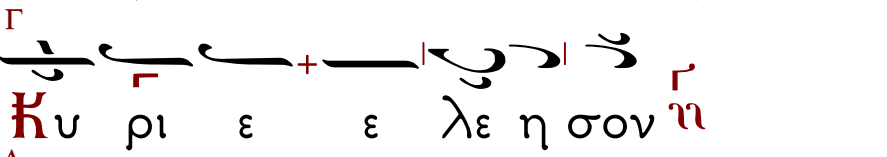
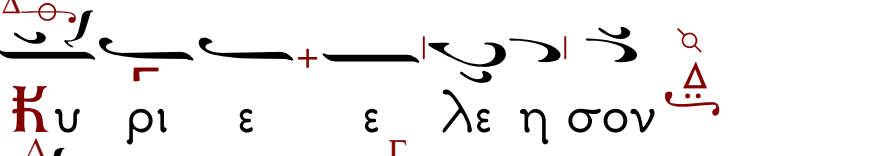
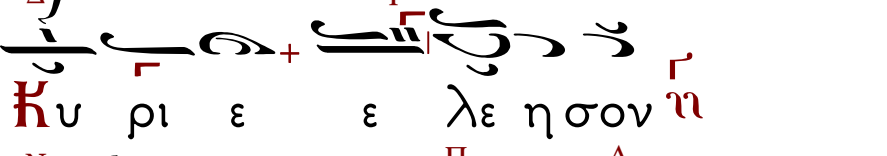
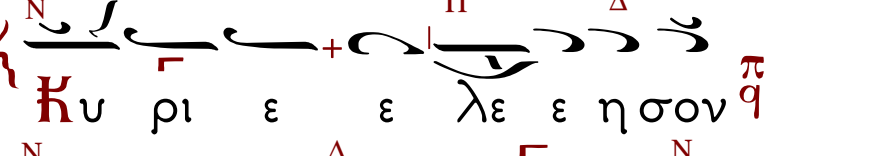
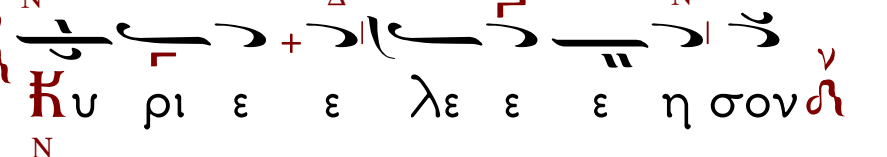
Ἦχος πλ. Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

ΣΔ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Cοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α'

Ἦχος Δι

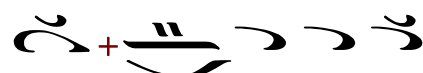

 Α μη ην

Σπχ. α'
 Α γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

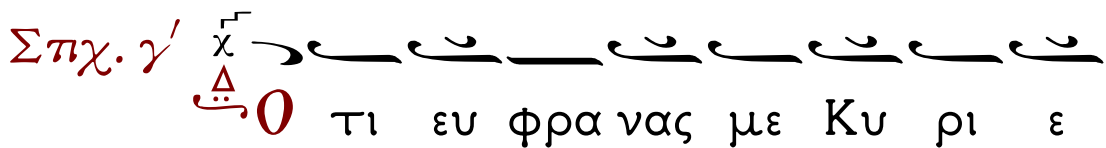
Σπχ. β'
 Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

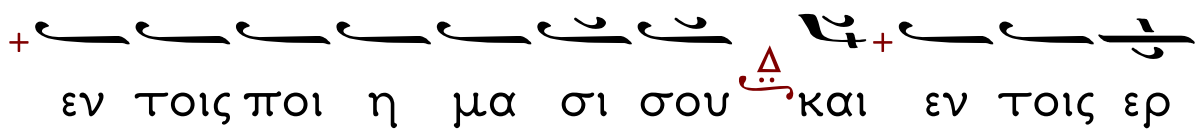
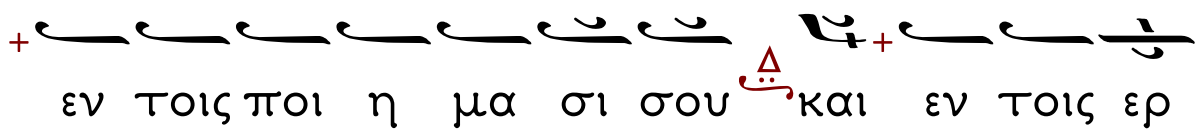

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

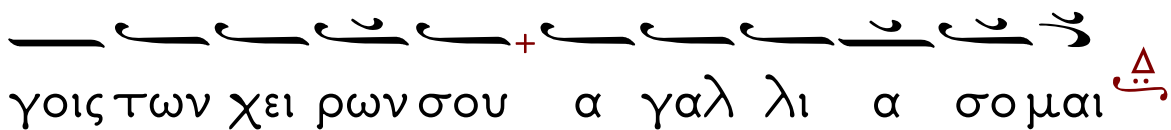
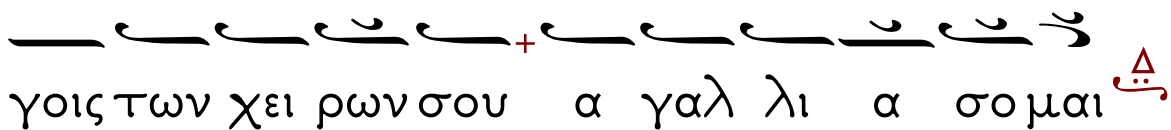

σου κα τα νυ κτα

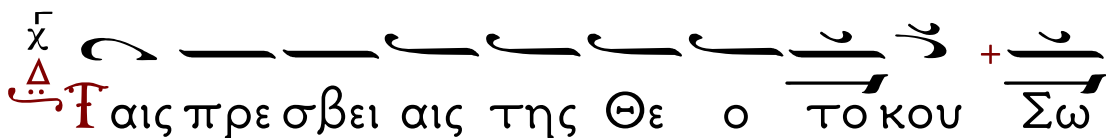

 Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον ημας

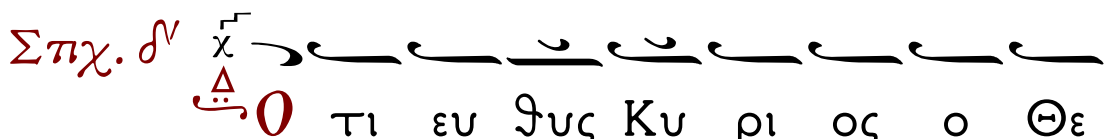
Σπχ. γ' 0 τι ευφρανας με Κυριε

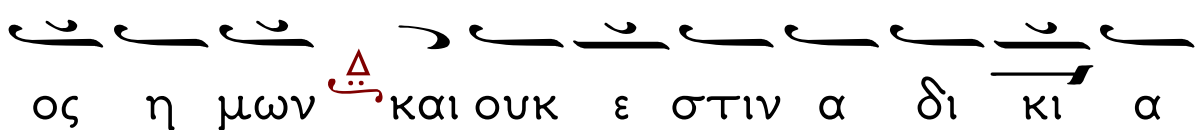
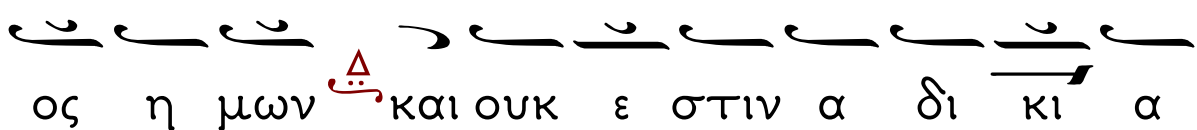
 εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

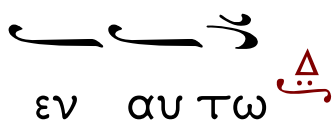
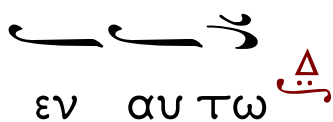
 γοις των χειρων σου αγαλλιασομαι

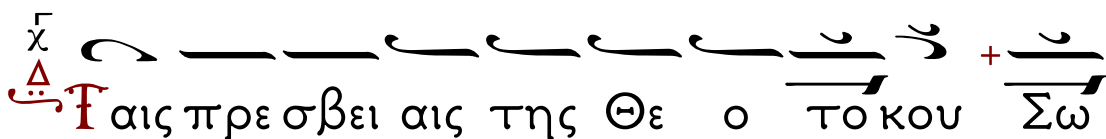
 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' 0 τι ευθυς Κυριος ο Θε

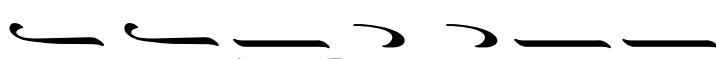
 ος ημων και ουκ εστιν αδικια

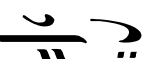
 εν αυτω

 1 αις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σω

τερ σωσον ημας

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταῖον. **Χ**
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο

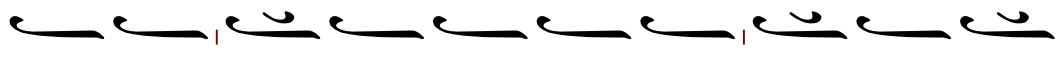
 το οκου **Ζ'** Σωτηρ σωσον η μα α ας

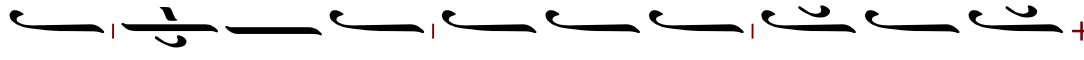
Ἀντίφωνο Β'

Ἦχος Δι

Α μη ην

Σπχ. α' **Χ**
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ

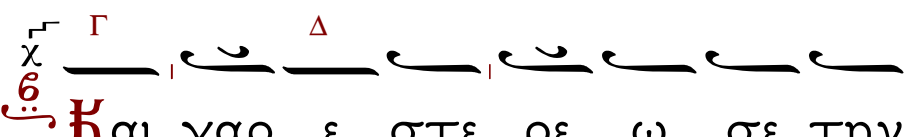
 σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

 νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

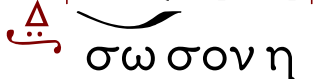
 πε ρι ε ζω σα το

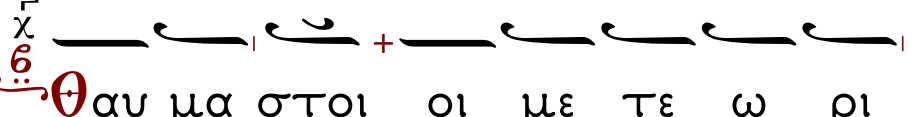
Χ
Πρεσβείαις των αγιων σου σωσον η

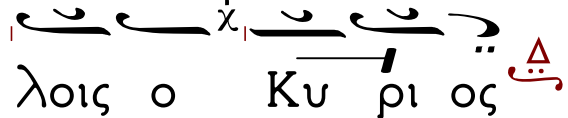
 μας Κυ ρι ε

Σπχ. β'
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

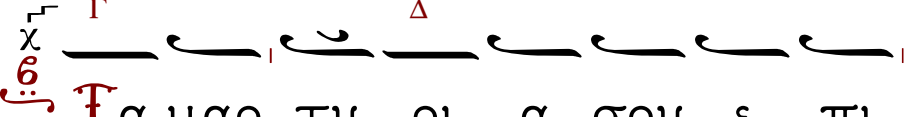
οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε
ται

Πρε σβει αις των α γι ων σου
σω σον η
μας Κυ ρι ε

Σπχ. γ'
Θαυ μα στοι οι με τε ω ρι

σμοι της θα λασ σης
θαυ μα στος εν υ ψη
λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου
σω σον η
μας Κυ ρι ε

Σπχ. δ'
Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι

στω θη σαν σφοδρα ^Δτω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων ^Δ

^ΔΠρε σβει αις των α γι ων σου ^Δσω σον η
μας Κυ ρι ε ⁶

^Δδο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι ^Δ

^Δκαι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην ^Δ

^ΔΟ ^Mμο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου ^Δα θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει
εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α'
Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι η μων

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β'
Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

Cω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ Ο τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω **Ε**ω στον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ηχος Δ'

Οι Μαρ τυ ρ ες σου Κυ ρι ε εν τη
α θ λ η σ ει αυ των σ τε φ α ν ο υς ε κο μι σ αν το
της α φ θ αρ σ ι ας εκ σου του Θε ου ου η μων
σ χ ο ν τ ες γ α ρ τ η ν ι σ χ υ ν σου τους τυ ρ αν
ν ο υς κα θ ει λ ο ν ε θ ρ α υ σ αν και δ αι μ ο ν ω ν
τα α ν ι σ χ υ ρ α θ ρ α α σ η αυ των τ αις ι

κε σι αῖς Χρι στε ο Θε ος σω σον τας ψυ

χας η μων

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

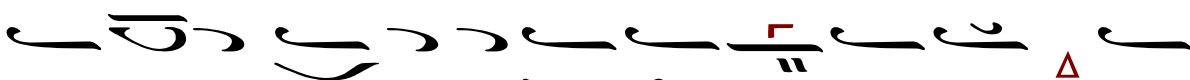
Κοντάκιον

Τῇ Τρίτῃ, τοῦ Προδρόμου

Ἦχος β' Τὰ ἄνω ζητῶν

Προφῆτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος,
τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς
γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν·
καὶ γὰρ πάλιν, ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ
κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ἦχος Δι

 Προ φη τα Θε ου και Προδρο με της χα
 ρι τος την Κα ραν την σην ως ρο δον ι
 ε ρω ω τα τον εκ της γης ευ ρα με νοι τας
 ι α σεις παν το τε λαμ βα α νο μεν και
 γαρ πα λιν ως προ τε ε ρον εν κο σμω κη ρυτ
 τεις την με τα ανοι α α αν

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΤΡΙΤΗ ΚΑ' ΕΒΔΟΜΑΪΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α' Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα 3:8-13

Αδελφοί, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ, τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς· ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα. (γ) Ἦχος β΄

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Ἦχος ᾠδῶν

 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

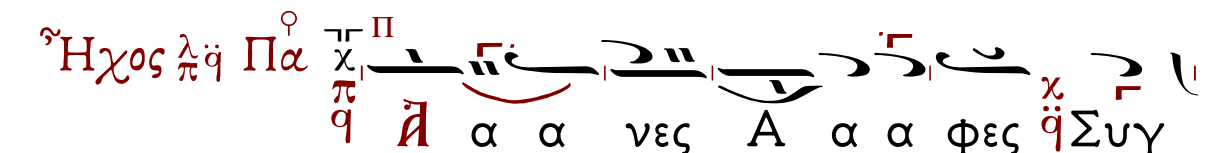
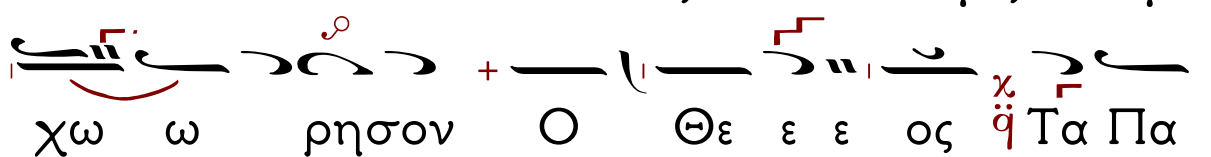
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

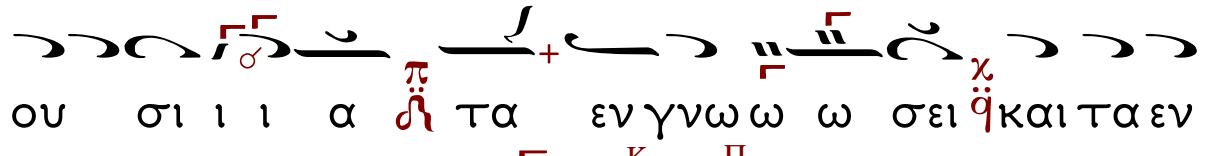
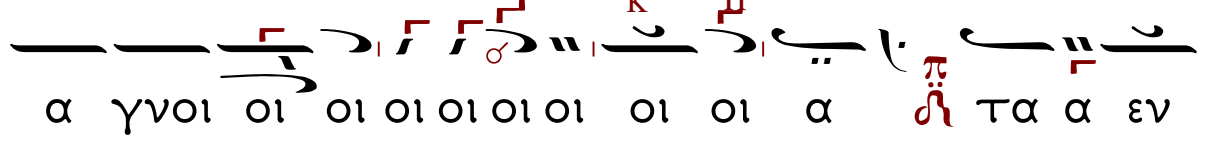
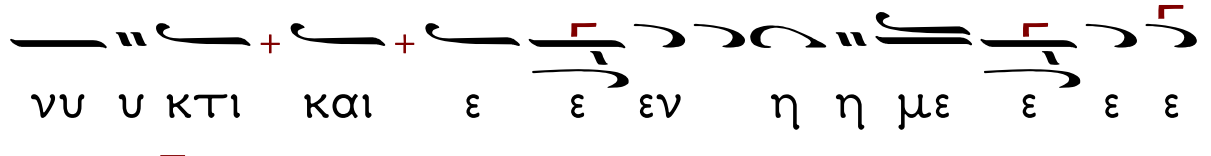
 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος

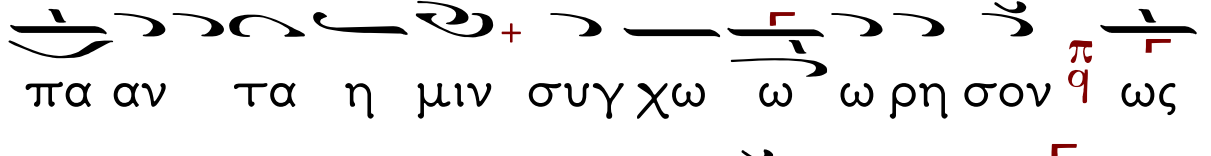
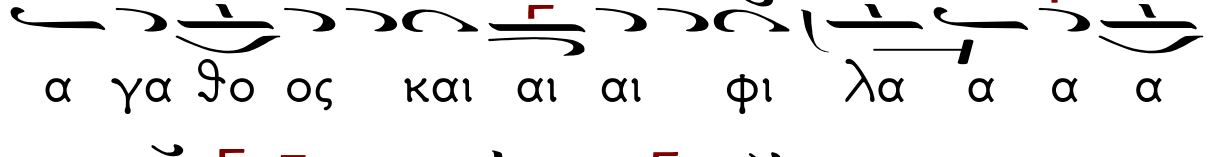

 Α α μην

Ἦχος λη Πα^π
 Ἄ α α νες Ἀ α φες Συγ

 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα

 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα

 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου

 ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν

 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν

 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε

 ρα τα κα τανουν και δι α ανοι οι αν τα

 πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως

 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α

 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Χ̣ρι̣ στε̣ ε̣ το̣ φ̣ω̣ς το̣ α̣ λ̣η̣ θ̣ι̣ νο̣ν̣ το̣
φ̣ω̣ τι̣ ζ̣ον̣ και̣ α̣ γ̣ι̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ζ̣ο̣
ον̣ παν̣ τα̣ α̣ αν̣ θ̣ρω̣ω̣ πον̣ ερ̣ χο̣ ο̣ ο̣ ο̣ με̣
νον̣ ει̣ εις̣ το̣ ον̣ κο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣
σμον̣ ση̣ μει̣ ω̣ θ̣η̣ η̣ τω̣ ω̣ ε̣ εφ̣' η̣ η̣
μα̣ ας̣ το̣ φω̣ ω̣ ως̣ του̣ ου̣ προ̣ ο̣ σω̣ ω̣ ω̣
που̣ ου̣ ου̣ ου̣ σου̣ ι̣ να̣ εν̣ αυ̣ τω̣ ο̣ ψ̣ω̣
ω̣ με̣ ε̣ θ̣α̣ φ̣ω̣ς το̣ ο̣ α̣ προ̣ ο̣ ο̣ ο̣
ο̣ σι̣ ι̣ ι̣ τον̣ και̣ κα̣ τε̣ ευ̣ θυ̣ υ̣ υ̣
υ̣ νο̣ ον̣ τα̣ δι̣ α̣ β̣η̣ η̣ μα̣ τα̣ α̣

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ω ων σου ^π
πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
σου ου Μη η η τρος ^κ και πα αν τωων
σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

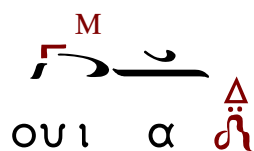
Τῇ Τρίτῃ (τοῦ Προσδρόμου)

Ἰχθὺς ἀπὸ Νη

^λ ^ν ^Ν
 αἰς μνημόσυτον αἰ
 αἰώωνων νικούντων
 ἐκ δεξιῶν
 αἰ
 αἰ
 αἰ

Ἰχθὺς 4 Πα

[illegible]

18-11-2025 ОРӨРОС ТРИТНГ ИЖОС ПЛ. В'

Τῇ Τρίτῃ (τοῦ Προδρόμου)

Εἰς Μνημόσυνον...

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἀρχοντας Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἰχθὺς ὁ Πᾶς

Ἑκτασις. $\frac{q-\pi}{q}$

 ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω α ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ν ι ι ι ι ι α ω ω ω ω ω

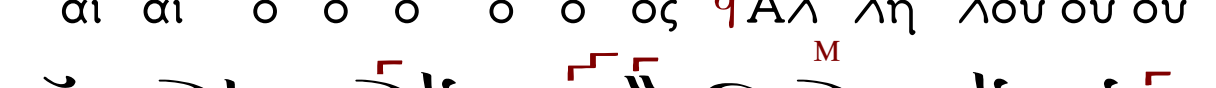

 ω ν ι ι ο ο ν ε ε ε ε ε ε

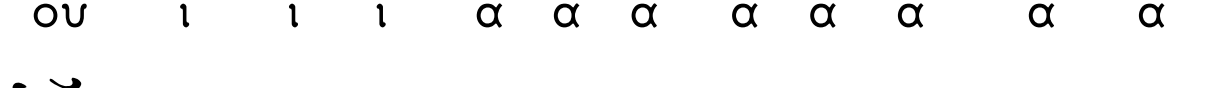

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε σ τ α ι δ ι ι ι και

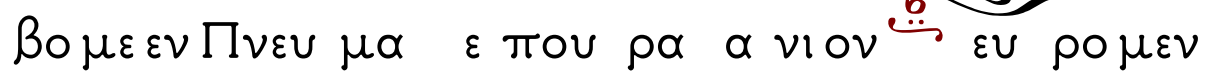
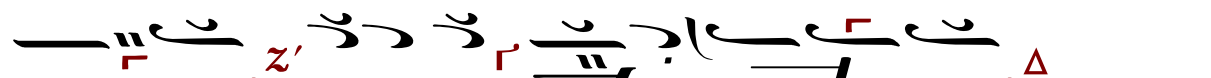
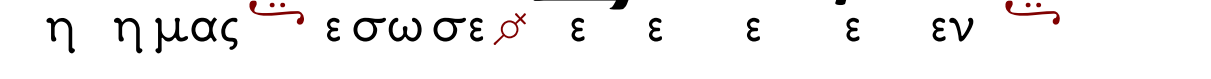

 αι αι ο ο ο ο ο ος Α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ

 ου ι ι ι α α α α α α α

 α

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

 Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λα
βομεν Πνεύμα εἰ
 που ρα ἀνιόν εὐ
 ρομεν
πιστὶν ἀληθῆ ἀ
 διαιρετὸν Τρι
 α
δα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐντες αὐ
 τη γὰρ
 ἡ ἡμᾶς ε
 σωσε ε
 ε
 ε
 ε
 εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

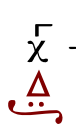
Ἦχος Δι **Ἄ**
 μην ἀμην ἀμην εἰς
 α
φесιν ἀμαρτιῶν καὶ
 εἰς ζωὴν τὴν
 αἰ
 ω ω νιόν

 Πληρωθῇ τὸ στόμα ἡμῶν

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

Εἴη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

 ^M
 α μην ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ ^Δ

Ὑψος Βαρύς Ζω
 υε Πα να γι ι α Δε

 εσποινα υ πο την σκε ε επην σου παντες

 οι δου ου λοιοι σου τρε εχομεν και πα ρα

 α κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ξι οι

 προφθασον και λυτρωσε η μας α πο πα

 σης πε ριστα ασεως και απο θα α να τον τον

 ε ζα α φνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον

 οι δα μεν ο ο τι δυ υ νασαι παντα οσα

 αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι Δε εσποι

 να α του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι

 α των πιστων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

18-11-2025 ΟΡΘΡΟΣ ΤΡΙΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β΄

Π Ζ Π
πα ακουσον των πα ρα α κα λου ουν των σε
Ζ Μ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς ☩ Ζω

Ὡς ἡ κα τα α πι στε ευ σης με ἤ αν
θρω πι νη προ ο στα σι α ἤ Πα να γι α δε
ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
του ι κε ε του σου ἤ θλι ψις γαρ ε ε
ε χει με ἤ φε ε ε ε ε ε ρειν ου
δυ να μαι ἤ των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
τα ἤ σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος ἤ
παν το θεν πο λε μου ου με νος ἤ και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^{Z³} Με τα βο λη των θλι ι βο με ε
νων ^{z'} α παλ λα γη των α ασθε νου ου ουν
³ των υ πα αρχου σα ^z Θε ο το ο κε Παρ
θε ε νε ^{z'} σω ζε πο ο λιν και λα ον ^{z'}
των πο λε μου με ε νων η η ει ρη νη ^u
των χει μα ζο με νων η γα λη η νη ^u
η μο ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω
ω ω ω ω ω ω ν ^z

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.